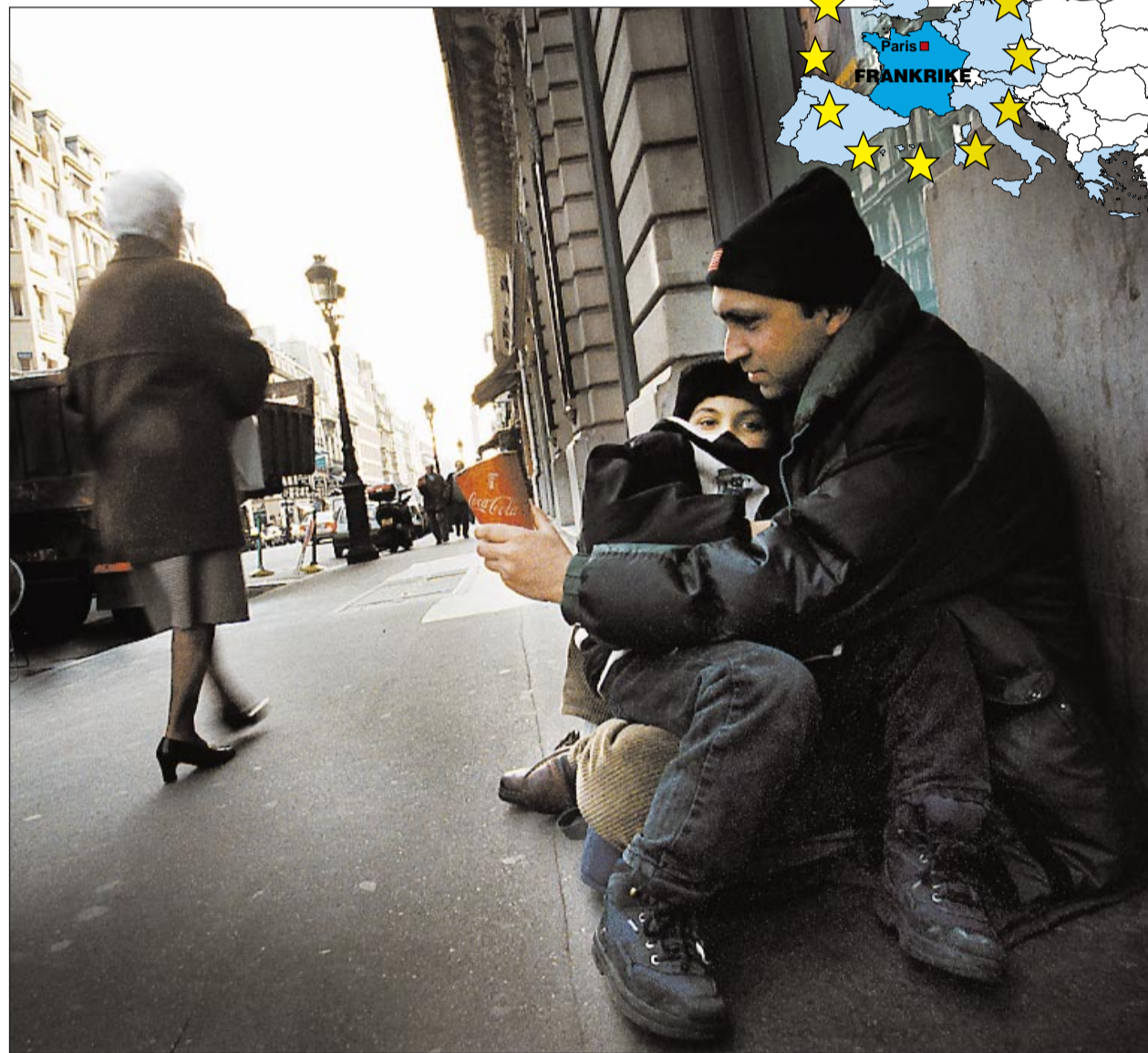

Lola, 14, kan inte gå i skolan – hon måste tigga

I PAPPAS KNÄ I Paris exklusivaste butiksområde sitter Sorino, 8, och tigger med sin pappa. Familjen är från Rumänien. – Vi har tre barn och inget jobb, vad annat kan vi göra än att tigga? säger pappan.

GULD – ELLER EN SLANT TILL MAT Medan 14-åriga flickan Lola tigger om pengar till

”
Snälla, mumlar pojken till förbipasserande och försöker hejda dem med sin vädjande hand och tomma pappmugg från McDonalds.

● **Fortsättning från förra sidan:**

natt i månaden, är jag hemma hos min mamma för att byta kläder och sova, men hon går på knark och horar så där kan jag inte stanna, säger en av flickorna.

En annan säger att hon inte tål sin mammas nya man.

– Han vill ha sex med mig, säger hon.

Pengar till mat får de genom att tigga och begå småbrott. De är lätta byten för langare och pedofiler.

”De litar inte på någon vuxen”

En frivilligorganisation som påminner om den svenska stadsmissionen driver ett soppkök vid torget varje kväll, där får den som vill hämta en tallrik mat utan att behöva svara på frågor.

– Många vill att man ska låsa in dessa barn på vårdhem i stället för att låta dem springa runt på gatorna, säger en socialarbetare.

– Men de här barnen har blivit så svårt miss-handlade av livet att de inte längre litat på någon vuxen. Om man försökte hålla i dem så

skulle de bara rymma igen och då skulle de bli omöjliga att nå för oss. Nu kan vi i alla fall hjälpa dem att överleva.

Madrid har lilla Maricas kusiner, Tania, 10, och Fatima, 7, kommit hem från skolan och tar med flickan ut. Regnet har upphört och molnen spricker upp.

Gångstigarna mellan skjulen är förvandlade till en illaluktande smet av avloppsvatten och lera. Men det är ändå hälsosammare för barnen här ute än i röken och råfukten inomhus.

De portugisiska familjerna som lever i den här kåkslummen försörjer sig på att samla skrot och papper och att tigga. Varje natt kör de runt i staden med sina flakbilar och hämtar papper och kartonger som ställts ut på gatan.

Det har dock blivit allt svårare under senare år att få ekonomin att gå ihop, berättar en av männen som håller på att se över sin gamla lastbil inför nattens runda.

– Bensinen blir bara dyrare och dyrare, samtidigt som pengarna man får för returpapper och

skrot är detsamma som förr, säger han.

– Det är också många fler i dag som samlar. Inte bara vi och zigenare utan också marockaner och rumäner. Kommunen vill också ta över insamlingen. De vill göra staden snyggare, säger de, men vad ska vi leva på?

Leker på skrothögen

Uppe vid skrothögen där bildelar, stålbalkar, rör och gamla kylskåp ligger travade finns pojkarna Enrique och Alberto. Pojkarna berättar att deras mamma har sagt att de inte får vara här och leka. Det är farligt.

– Mamma säger också att om vi inte lyder henne så ser Gud oss och blir arg, säger Alberto.

– Men jag tror inte att Gud kan se oss. Det har han ju inte gjort hittills.

Pojkarna har en kort barndom. Ännu så länge kan de leka i de gamla bilvraken men om några år kommer de att tvingas lämna skolan för att hjälpa sina pappor med pappersinsamlingen.

Äldsta flickan Tania följer med ända till utkanten av den stora kåkstaden för att ta farväl.

I MORGON: JÖRGEN – ETT AV 100 000-TALS BARN SOM